

เทศน์อบรมนักเรียน ร.ร.วิวัฒน์พลเมืองค่ายประจักษ์ศิลปาคม จ.อุดรธานี

เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ (บาย)

ยาเสพติดหยุดได้ ขอให้ใจเด็ดเถอะ

ว่าไง (เจ้าหน้าที่เขาถ่ายภาพ ขออนุญาตด้วยครับ) ก็นั่นซี เป็นผู้ใหญ่มาทำให้เด็กหัวเราะ นี่เด็กหัวเราะนะ ผู้ใหญ่ต้องเป็นผู้มีภูมิระเบียบเข้มงวดกวดขัน ซึ่งพอจะเป็นคติตัวอย่างแก่เด็กได้ดี ๆ เป็นลำดับ แล้วมาเถอะอย่างนี้หลงตาเองก็ต้องดู เพราะหลงตาเองก็เป็นอาจารย์นี้ด้วยใช้ไหม นี่กำลังมาฟังการอบรม เมื่อเป็นยังไงควรจะว่าก็ว่ากันบ้าง จึงเรียกว่าอาจารย์กับศิษย์ใช้ไหมละ เป็นอย่างนั้นนะ นี่เขาเขียนไว้ (บายห้ามถ่ายภาพ) เขาไม่เขียนก็ตาม มารยาทมีอยู่กับหัวใจทุกคน ติดอยู่กับทุกคน

เอา มีอะไรว่ากันไป เวลาคึกคักขึ้นเวทีก็ต๋อยปั้งปั้ง ๆ หยุดจากเวทีแล้วก็ธรรมดาเหมือนไม่ใช่นักมวย เข้าใจไหม ก็เป็นอย่างนั้น เหตุการณ์เกิดก็แก้กันปั๊บปั๊บ ๆ เสร็จแล้วก็ผ่านไป เรียกว่าธรรมดา ไม่มีอารมณ์ซ้อซ้องใจว่าได้พูดเหล่านี้ ซึ่งเป็นความถูกต้องแล้ว เกิดความเดือดร้อนหรือไม่ในการเตือนการสอน ไม่มี ต้องผู้ที่ผิดเป็นผู้เดือดร้อน จะต้องรับแก้ไขตนเอง นั่นถูกต้อง ผู้สอนสอนเพื่อความดีไม่มีอะไรเดือดร้อน

นี่เข้าไปเดินจงกรมฟังออกมาเดี๋ยวนี้ละ พระไปบอก นั่นละเดินจงกรมดูจิตใจจิตใจนี้เป็นตัวคึกตัวคะนองตัวดีตัวดี อยู่ที่นี่หมด สังขารร่างกายเป็นเครื่องมือ ตัวนี้สั่งการอะไร ๆ จะเป็นไปตามอันนี้ เพราะฉะนั้นจิตจึงต้องได้รับการอบรมให้สั่งการในทางที่ถูกที่ดี แสดงออกไปก็เป็นผลเป็นประโยชน์

หลงตาไม่ค่อยได้อยู่ นะ งานนี้มาก เกี่ยวกับเรื่องประชาชนของเรานั้นแหละ การแนะนำสั่งสอนอบรมทุกด้านทุกทาง เรารู้สึกว่าเป็นภาระหนักมากอยู่ แต่ก็เพราะอำนาจแห่งความเมตตาเราก็ถูไถไปได้ พอถูไถได้ที่นั่นที่นี้บ้าง ถ้าลำพังร่างกายนี้แล้วจะไปไหนไม่ได้แหละ แต่นี่กำลังใจที่เป็นไปด้วยความเมตตาสงสาร ก็ต้องตะเกียกตะกายไป นอกจากว่ามันหนักมันเหลือกำลังก็พักไปเป็นระยะ ๆ เป็นอย่างนั้น

ต่อไปนี้จะพูดธรรมะให้ฟัง นี่มีจำนวนเท่าไร (นักเรียน ๑๐๐ คน ครูฝึก ๑๑ คนครับ) คนหนึ่งร้อยไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย หนึ่งร้อยนี่ในนามของชาติบ้านเมือง เราเป็นแก่นเป็นหัวใจของชาติ เป็นผู้รักษาชาติ ประชาชนทั้งหลายเขามอบความไว้วางใจให้เรา เป็นผู้รักษาชาติบ้านเมืองด้วยหน้าที่การงาน อำนาจทุกอย่างเขามอบให้เราหมด ขอให้ลูก ๆ หลาน ๆ ทั้งหลายจำคำนี้เอาไว้ ที่เขามอบให้เรา เราต้องเก็บหอมรอมริบ ความมอบหมาย ความไว้วางใจของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศไว้ ด้วยการประพฤติตัวของเรา ให้ดี มีความเข้มแข็งทางหน้าที่การงานที่จะเป็นประโยชน์แก่ตัวเราและแก่ชาติบ้านเมือง

อันใดที่จะเป็นความเสียหายแก่ชาติ แม้แต่เราคนเดียวเป็นความเสียหาย ก็กระเทือนไปในคนทั้งชาติ ไม่สมควรอย่างยิ่งที่เราจะปล่อยตัวไปในทางไม่ดีอันเป็นความเสียหาย ทำลายตัวแล้วก็เท่ากับทำลายคนทั้งชาติ ขาดความไว้วางใจกันอย่างหลุดลุ่ยทีเดียว ขอให้ลูกหลานทุกคนจำเอาไว้ เราเป็นลูกชาติไทยต้องรักชาติไทย รักตัวของเรา ในนามของชาติไทยเอาตัวของเราทุกคน ๆ เป็นประกัน ในการประพฤติปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความถูกต้องต่อชาติบ้านเมืองจากตัวของเรา ประพฤติตัวของเราให้ดีเรื่อยไปเป็นลำดับลำดับแล้วชาติไทยของเราจะมีความหนาแน่นมั่นคง จากเราแต่ละคน ๆ ที่ต่างคนต่างตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็งต่อความดีงามทั้งหลาย

สิ่งใดที่เป็นภัย ดังที่เวลานี้เมืองไทยเราวิตกวิจารณ์กันมากที่สุดก็คือพวกราชชาตินิยม ยาสาเสพติด เป็นภัยอย่างร้ายแรงทีเดียว เป็นภัยต่อเราก็คือเท่ากับเป็นภัยทั้งประเทศนั้นละ ฟังซิ เป็นเรื่องร้ายแรงมาก คนที่ติดยาเสพติดแล้วเป็นคนหมดคุณค่าหมดราคานี้เป็นอย่างน้อย นอกจากนั้นยังเป็นภัยต่อตัวเองและต่อชาติบ้านเมืองอีก เราจึงไม่ควรที่จะเสาะจะแสวง จะยินดีในสิ่งที่เป็นมหากุศลอย่างนี้ต่อเราและชาติทั้งชาติ เอาชาติมาประกัน ยาเสพติดเพียงอันเดียวเท่านั้นซึ่งเท่ากับระเบิดนิวเคลียร์นิวตรอน หรือมากกว่านั้นอีกนะ

นิวเคลียร์นิวตรอนเขาหย่อนลงลูกหนึ่งสองลูก อันนี้มันกระจายไปหมดทีเดียว มันรุนแรงยิ่งกว่านั้นอีก ทำลายหมดไม่มีอะไรเหลือ ไม่มีน้ำมีบกนะ พวกสัตว์พวกคนอยู่ที่ไหน ยาเสพติดติดไปที่ไหนเป็นภัยที่นั่น ไอ้พวกเหล่านั้นที่ว่าเป็นภัยอย่างนิวเคลียร์นิวตรอนนั้นมันเป็นที่บางแห่ง ๆ ที่หลบมันได้ก็มี แต่ยาเสพติดนี้หลบไม่ได้เมื่อเจ้าของพอใจมีความสมัครรักชอบด้วยแล้ว อยู่ที่ไหนในน้ำบนบก มีตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้ให้ลุ่มจมกันทั้งชาติได้โดยไม่ต้องสงสัย ธรรมชาติอันนี้ไม่มีในน้ำบนบก มีอยู่กับบุคคล บุคคลไปอยู่ที่ไหนก่อไฟเผาไหม้กันที่นั่น ด้วยสิ่งที่เป็นมหากุศลอย่างนี้ จึงขอให้ลูกหลานทั้งหลายตระหนักใจให้มากนะ

หลวงตาขอฝากธรรมนี้ไว้ สำหรับพี่น้องลูกหลานทั้งหลายได้นำไปคิดไปอ่าน อันนี้คือมหากุศล ธรรมท่านสอนไว้อย่างยิ่งด้วยว่า นี่คือมหากุศลมาก่อนที่สิ่งเหล่านี้จะปรากฏ พวกมหากุศลคืออันนี้ พวกยาเสพติด ท่านบอกนะ คำว่ายาเสพติดอย่างเดียวเท่านั้นกระจายไปหมด ยาเสพติดนี้ท่านบอกว่าเป็นภัยอย่างร้ายแรง ท่านว่าอย่างนั้นที่นี้เรากระจายไปที่ไหน ขึ้นชื่อว่ายาเสพติดที่เป็นภัยอย่างร้ายแรงแล้ว ตัวของเราก็คือต้องตัวเป็นภัยอย่างร้ายแรงเมื่อเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้แล้ว จึงต้องพากันระมัดระวัง

ให้เราคิดถึงพ่อถึงแม่ของเราก่อนที่จะมองดูสิ่งเหล่านี้ หรือสนใจคิดกับสิ่งที่ เป็นภัยอย่างนี้ว่า พ่อแม่ของเราทุกคน ๆ มีพ่อแม่คนไหนบ้างที่อุตริตินอกกลุ่มนอกทาง นอกแบบนอกฉบับนอกวิสัยของมนุษย์ไป หายาเสพย์ติดมากรอกปากลูก ทั้งลูกหญิง ลูกชายมีกี่คน เอายาเสพย์ติดมากรอกปากลูกให้ระเนระนาดสาตกระจายไปด้วยความ ฉิบหายวายปวงทั้งประเทศ จากบุตรของแต่ละคนแต่ละพ่อละแม่ มีที่ไหนบ้าง ไม่มีนะ พ่อแม่ของเราทุกคนรักขนาดไหนรักลูก สิ่งใดที่เป็นภัยต่อลูก แม้แต่อยู่ในท้องแม่ แม่ ยังต้องรักษาครรภ์ เรียกว่ายาครรภ์รักษา กลัวลูกจะเป็นภัยในท้อง นี่ความรักของแม่

พ่อกับแม่เป็นอันเดียวกัน เกี่ยวโยงกัน แล้วความรักขนาดนั้นแล้วใครจะไปเอา สิ่งเหล่านี้มาทำลายลูกของตนเอง ไม่เคยมีในพ่อแม่คนใด เราเกิดมาจากพ่อจากแม่ของเราที่รักสุดหัวใจด้วยกันทุกคน เราอย่าลืมความรักสุดหัวใจของพ่อของแม่ เอาลงไป สาตกระจายในน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง กลายเป็นเปลวไฟขึ้นมาจากมหาสมุทรทะเลหลวง มาเผาคนทั้งบ้านทั้งเมืองจากยาเสพย์ติดเหล่านี้ไม่สมควรอย่างยิ่ง ขอให้ลูกหลานทั้งหลายนำไปคิด หลวงตาขอฝากธรรมะอันนี้ เป็นธรรมะที่บอกเหตุบอกผลใน อันตรายทั้งหลายอย่างรุนแรงมาก ให้ลูกหลานทั้งหลายได้จำเอาไว้ อันนี้รุนแรงมาก อย่างอื่นไม่ค่อยเท่าไร

ขออย่าเข้าไปใกล้ชิดติดพัน พ่อจะระลึกถึงอันนี้ให้ระลึกถึงพ่อถึงแม่ของเราก่อน พ่อแม่ของเราจะพอใจไหมเมื่อเราไปทำอย่างนี้ ตั้งแต่อยู่ในท้องเราก็ทราบมาแล้ว พ่อแม่เลี้ยงดูมาจนใหญ่โตเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ถึงขนาดได้เป็นผู้รับราชการงานแผ่นดิน แบกหามแผ่นดินทั้งแผ่นดิน คนไทยทั้งชาตินี้มีผู้ใดพ่อแม่ของคนที่พอใจให้ลูกไปทำ ความชั่วช้าลามกอย่างนี้ไม่มี เพราะฉะนั้นเราจึงขอให้รักษาความรักความเมตตาสงสาร ของพ่อแม่ทุกคน ที่มอบให้ลูกด้วยความอาลัยทุกอย่าง

แม้จะโตขนาดนี้แล้วถ้าพ่อแม่ของเรายังมีชีวิตอยู่ มีใครถามว่าลูกมีกี่คน ต้องชี้ มาหาเราคนหนึ่ง ว่าเวลานี้ไปทำราชการอยู่ที่นั่นที่นี้ กำลังไปศึกษาเล่าเรียนความรู้วิชา เพื่อป้องกันราชอาณาจักรไทยเรา ก็เท่ากับป้องกันพ่อกับแม่เราด้วย พ่อแม่คนไหนจะ ต้องชี้มาหาลูกของตัวเองว่าอยู่ที่ไหน ๆ นี่ชี้มาในทางที่ลูกที่ดี ว่าไปทำหน้าที่เพื่อชาติบ้าน เมือง ไม่ได้ชี้มาว่า ลูกของเราเวลานี้กำลังไปเรียนวิชาเสพย์ติดอยู่ ลูกของเราคนเดียว ลูกคนนั้นยังไม่ไปจะส่งไปอีกไปเรียนวิชาเสพย์ติด ลูกของเราหมดอยู่ในบ้านในเรือน เราเนี่ย เราจะส่งไปเรียนยาเสพย์ติดให้หมดเลย ให้มันพินาศฉิบหายทั้งโลกนี้ พ่อแม่คน ไหนจะพูดได้ลงคอ พิจารณาซิ ให้พากันพิจารณาอย่างนี้

ก่อนอื่นให้คิดถึงพ่อถึงแม่ของเราก่อน พ่อแม่นี้มีคุณมากทีเดียว ท่านเทียบไว้ในธรรมว่า พ่อกับแม่ของเราเนี่ยเท่ากับเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่ง นั่นฟังซิ คุณก็มากโทษ

ก็มากอยู่กับพ่อแม่ เช่นเดียวกับคุณก็มากโทษก็มากกับพระอรหันต์ ทำลายพระอรหันต์ เพียงองค์เดียวนี้ฟ้าดินถล่ม ตกนรกอเวจีหลุมแรกเลย นั่น ทำลายพ่อกับแม่คนใดก็ตาม ลงในหลุมเดียวกัน น้ำหนักแห่งความแผดเผาของกรรมที่ร้ายแรง มีน้ำหนักไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน ระหว่างพ่อแม่ของเราที่เราไปทำลายท่านเป็นความเสียหาย เราถึงตกนรกอเวจีขนาดนั้น เช่นเดียวกับทำลายพระอรหันต์ พระพุทธเจ้า และยังมีสงฆ์ให้แตกแยกจากกันแตกความสามัคคี กรรม ๕ ประเภทนี้เป็นกรรมที่หนักมากที่สุดเลย

ที่นี้พ่อแม่ของเราเลี้ยงดูมาตั้งแต่อยู่ในท้องจนกระทั่งบัดนี้ ตกคลอดออกมาแล้วเอาชีวิตเข้าแลกเลย พ่อแม่ของเราทุกคนไม่ได้มีว่า คนนั้นเป็นคนจน คนนี้เป็นคนมั่งมี เลี้ยงลูกให้ล้มหายตายจากไป เพราะพ่อแม่ไม่สามารถจะเลี้ยงดูได้นั้น เราไม่ค่อยเห็นมีกัน เห็นแต่ทุ่มลงไป ๆ มีเท่าไรทุ่มลงไปเพื่อลูกเต้าของตัวเอง ไม่คำนึงถึงความทุกข์จนขั้นแค้นของพ่อของแม่เลย คิดถึงลูกนี้เป็นสำคัญมากกว่าอื่น เพราะฉะนั้นเวลาโตขึ้นมาจึงโตขึ้นมาด้วยน้ำพักน้ำแรง โตขึ้นมาด้วยเลือดในหัวอกของแม่เรา

แต่ก่อนกินนมแม่นะ เพราะฉะนั้นมนุษย์เราจึงเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบมากกว่ามนุษย์เลือนรางหรือว่ามนุษย์เป็นเงา ๆ เพราะได้กินนมแม่มาแล้ว แม่เป็นคน เลือดของแม่ที่ออกมาเป็นน้ำนมต่างคนต่างได้ดื่ม ลูกจึงรู้สึกว่ามีสมบูรณ์แบบมากกว่าลูกที่จ่อมปลอม ที่ทานนมหมู นมวัว นมหมา มากิน ทุกวันนี้กินนมหมาด้วยเราก็กินไม่ทราบนะ เพราะฉะนั้นมนุษย์จึงกลายเป็นสัตว์เป็นหมูเป็นหมาไปมากต่อมาก เพราะน้ำนมเป็นตัวสำคัญมากนะ พ่อแม่ของเราเป็นอย่างนั้นมาตั้งแต่ก่อน เลี้ยงดูลูกทุกคนนี้เอาตายเข้าว่าเลย

ไม่ได้ว่าฉันอดฉันอยาก ฉันเลี้ยงไม่ได้ลูกคนนี้ ๆ ไม่เคยมีพ่อแม่คนใด จะทุกข์จนหนโลกขนาดไหนเอาถึงเป็นถึงตาย ติดหนี้ติดสินเขาพะรุงพะรัง ขอให้ลูกได้อยู่ได้กินได้ศึกษาเล่าเรียนเพื่ออนาคตของลูก พ่อแม่เป็นที่พอใจ เพราะฉะนั้นพ่อแม่ของลูกแต่ละคน ๆ ที่เป็นคนจน มักจะติดหนี้ติดสิน แต่ลูกทั้งหลายที่ได้เรียนได้นำสมบัติเงินทอง ที่พ่อแม่สละชีวิตเลือดเนื้อออกไปส่งมาให้เราศึกษาเล่าเรียนนี้ จะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ลูกหลานทั้งหลายให้ทราบนะ เพราะพ่อแม่มีฐานะต่างกัน บางคนก็มั่งมีศรีสุขก็ไม่ค่อยลำบากลำบากในการเลี้ยงดูลูก ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นความสะดวกสบาย แต่บางคนนั้น ซี่ปากกัดตีนถีบ ทั้งปากท้องเจ้าของก็ไม่ได้อยู่ได้กิน แล้วลูกทั้งหัวทั้งโหยทุกอย่าง ลูกคนไหนหัวใจอยู่กับพ่อกับแม่ไม่ได้อยู่ที่อื่น ปากท้องอยู่กับพ่อกับแม่ไม่อยู่ที่อื่นนะ

ที่นี้พ่อแม่จะทำยังไง ทุกข์จนขนาดไหนก็ต้องกู้ต้องยืมเขามา ติดหนี้ติดสิน เอาติดไป ขอให้ลูกเราดี นั่นฟังซินะ ให้ลูกไปศึกษาเล่าเรียนให้มีความรู้ความฉลาด ลูกเป็นผู้มีบุญมีคุณแล้วหากจะตอบแทนคุณของพ่อของแม่เอง แต่พ่อแม่ที่จะไปทวงบุญทวง

คุณกับลูกกับเต้าไม่มี มีแต่หวังด้วยเจตนาอันดี ๆ ส่วนลูกที่เป็นคนดีเมื่อมีฐานะพอสมควรแล้วจะระลึกถึงบุญถึงคุณของพ่อของแม่ พ่อแม่ก็ยอมรับ แต่ให้พ่อแม่ไปทางบุญทางคุณกับลูกนี้ ไม่ว่าพ่อแม่คนไหนไม่สนใจทาง ยิ่งกว่าความรักความสงวนลูกให้เป็นคนดี ขอให้ลูกหลานทั้งหลายจำเอาไว้ นี่ละพ่อแม่ของเรา เพราะฉะนั้นจึงมีโทษหนัก บุญคุณหนักมากทีเดียว บาปก็มาก บุญก็มาก

เราจะไปทำอะไรขอให้ระลึกถึงบุญถึงคุณของพ่อของแม่เรา เวลาที่เรามาทำหน้าที่การงาน พ่อแม่เราก็พลอยดีอกดีใจด้วยเมื่อเห็นลูกเป็นคนดี ทำหน้าที่การงานเพื่อแผ่นดินจริง ๆ แล้วพ่อแม่ก็เบาใจ อย่าให้พ่อแม่ได้ยินว่า ลูกคนนั้นไปกินเหล้า คนนี้ไปเมาสุรา คนนั้นไปเตะเตะกร้อ คนนั้นไปล้อผู้หญิงสีกา คนนี้ไปกินยาเสพติดติดเป็นพิษเป็นภัยระเนระนาดอยู่ในโรงร่ำโรงเรียน มีแต่โรงเรียนเพื่อความฉิบหายของคน โรงเรียนที่เราเรียนมีความหมายอะไร เมื่อเราไม่ปฏิบัติตามหลักวิชาที่ท่านสอนไว้ในโรงเรียน นี่เสียตรงนี้ จึงต้องเทิดทูนหลักวิชาไว้ให้ดีและเทิดทูนศีลธรรมไว้ให้ดี

ศีลธรรมเป็นเครื่องประกันมนุษย์ให้มีคุณค่ามีราคาสูงและสูงส่งเป็นลำดับ ไม่มีสิ่งใดที่จะเหนือศีลธรรมนี้ไปได้เลย เพราะฉะนั้นคนที่ขาดศีลธรรมนั้น จึงเป็นคนไร้ค่า ไร้ราคาลงเป็นลำดับ ยิ่งเป็นข้าราชการงานเมืองมีหน้าที่การงานยศถาบรรดาศักดิ์สูงอำนาจมากเท่าไรไม่มีธรรมในใจ ผู้นี้แลเป็นเสนียดจัญไร เป็นมหากษของชาติได้เป็นอย่างดี ชาติทั้งชาติอยู่ในอำนาจปา ๆ ถือน ๆ ของคนชั่วคนนี้ ทำลายได้อย่างไม่มีอะไรเหลือก็ได้ ถ้ามีธรรมในใจแล้วไม่มีอะไรที่จะทำความรุ่มเย็นให้แก่ผู้ที่เป็นคนดีมีวิชาที่เรียนมาแล้วมีธรรมเข้าแทรก นำธรรมนี้เข้าไปประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี

เมื่อนำไปปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีแล้ว เราก็เป็นคนดี เด็กมองดูเราเขาก็รัก นั่นเห็นไหม คนดีไม่ว่าใครเขารักทั้งนั้น เขาเคารพนับถือ เด็กดีก็น่ารักน่าสงสาร ผู้ใหญ่ดียิ่งมีอำนาจวาสนามีหน้าที่การงานอันใหญ่หลวง เพื่อชาติบ้านเมืองซึ่งเป็นส่วนรวมอันใหญ่โตด้วยแล้ว เขายังมีความเคารพนับถือ ผู้ใหญ่ประเภทนั้นไปที่ไหนก็มีแต่คนเคารพนับถือยกย่องสรรเสริญ นี่ละเรื่องธรรมไปที่ไหนเป็นอย่างนั้น ใหญ่เท่าไรยังทำตัวให้เป็นคนดีเป็นลำดับลำดับ เป็นคติตัวอย่างต่อผู้น้อยเป็นลำดับลำดับ เห็นแก่เพื่อนแก่ฝูงเหมือนกันกับเราเห็นแก่ลูกแก่เต้าของเรา

ลูกเต้ามีมากมายเท่าไรก็เป็นลูกของเราทั้งนั้น ๆ พ่อแม่จะต้องเลี้ยงดูให้สม่ำเสมอทั้งหมดในบรรดาลูกของตน นี่บรรดาผู้ใหญ่ ใหญ่ขนาดไหนในวงใดที่ปกครองอยู่ มีคนจำนวนมากน้อยเท่าไร บริษัทบริวารที่อยู่ในความคุ้มครองของตน ยิ่งกว้างขวางไปเท่าไร ความเมตตาสงสาร ความเฉลี่ยเผื่อแผ่ ความเห็นแก่ใจซึ่งกันและกัน

ก็ยิ่งกว้างขวางออกไปด้วยอรรถด้วยธรรม ไม่เห็นแก่ตัวอย่างเดียว ไปที่ไหนก็เย็นไปหมด นี่ละความเป็นผู้ใหญ่มีศีลมีธรรมภายในใจ

เราอย่าเอาเรื่องของกิเลส เรื่องอำนาจวาสนาป่า ๆ เดือน ๆ มาแข่งธรรม เราจะจมกันทั้งบ้านเมือง เราเป็นคนมั่งมีศรีสุขเหยียบหัวประชาชนคนทั้งชาติอยู่ ด้วยความมั่งมีศรีสุขโดยการกระทำทุจริตผิดเรื่องของมนุษย์ ผิดจากหน้าที่การงานของเราที่เขามอบความไว้วางใจให้แล้ว กลายเป็นคนเหลวแหลกแหวกแนว ไปที่ไหนคนเขาไม่เหลียวแล แล้วชาติของเราก็จะจมไปด้วย เจ้าอำนาจวาสนาป่า ๆ เดือน ๆ นี้เท่านั้น จึงขอให้พากันพิจารณาให้ดี ให้มีธรรมแทรกเสมอ

อดเกิดไม่เป็นไร เรื่องอดในสิ่งที่จะทำความชั่วไม่ตาย อดข้าวเขาก็ยังพอดได้ ถึงเวลากินเขาก็ได้กิน นี้อุดการทำความชั่วช้าลามกไม่ตาย ถ้ามันหิวมาก ๆ ก็เข้าไปในครัวเสีย ชดอาหารสักสองสามช้อน ท้องอืดแล้วก็ไม่หิว เอ้าหิวอีกไปอีก มันอยากทำความชั่ว เอาธรรมดีเข้าไปซิ ความชั่วมันหิวมันอยากทำมาก ความดีมันเข้าไปไม่ให้ทำ นี่เรียกว่าชนะกัน เมื่อเราชนะครั้งนี้แล้ว ชนะความชั่วด้วยการฝืนไม่ทำตามมันแล้ว คราวหลังความชั่วนี้แสดงขึ้นมาภายในใจของเราจะค่อยอ่อนตัวลงไป ๆ ต่อไปก็ฟังเสียงเหตุผลของเราซึ่งเป็นเรื่องของธรรม

อันใดที่ควรหรือไม่ควรเราก็ดูเอง ๆ ในใจของเรา ไม่ควรปิดปั๊บ ๆ มันไม่ตื้อตึงนะความชั่ว ถ้าเราได้อาชนะมันได้หนหนึ่งสองหนไปแล้วจะชนะไปเรื่อย ๆ แต่เราปล่อยเลยตามเลยนี่ยิ่งหนักนะ ดีไม่ดีเรียกว่าเป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ เรากลายเป็นสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของทั้ง ๆ ที่มีเจ้ามีนายปกครองอยู่แต่ไม่ฟังเสียงหัวหน้าเจ้านายยิ่งกว่ากิเลส ตัณหาจะพาให้ตัวล่มจม และทำคนอื่นให้ล่มจมด้วย ตัวนี้มีความรุนแรงมาก จึงขอให้มีธรรมเป็นเครื่องกั้นทางห้ามเอาไว้ เราจะเป็นคนดีไปเป็นลำดับ

เรื่องของกิเลสตัณหาอย่าเอามาแข่งธรรม ว่าจะดีเลิศแข่งธรรม ไปเมืองฟ้าเมืองสวรรค์ ให้ผู้ปฏิบัติธรรมลงนรกอเวจียังไม่เคยมีนะ มีแต่พวกทำความชั่วช้าลามกไปติดคุกติดตะรางนี้เต็มไปหมด ไม่มีว่าคนดีเขาทำความดีมาก ๆ แล้วไปติดคุกติดตะรางกัน เห็นแต่คนทำความชั่วช้าลามกมาก ๆ ไปติดคุกติดตะราง นี่คือคนชั่วไปติดคุกติดตะรางได้อย่างนั้น คนดีไม่ติด อันนี้การทำดีตามอรรถตามธรรมนี้ไม่ติด ติดเรื่องตัวเองก็ไม่ติด ทุกข์ก็ยอมรับว่าทุกข์แต่จิตใจของเราชุ่มเย็นเพราะเราไม่ทำความชั่ว มันจะทุกข์ทุกข์แต่ร่างกายเพราะหิวโหยโรยแรง ซึ่งไม่ได้กินตามมักตามหมายเท่านั้นไม่เป็นไร หัวใจอิมพอดด้วยความถูกต้องแม่นยำในอรรถในธรรมทั้งหลายเราอยู่ได้สบายนะ

นี่ละเรื่องธรรมอยู่ที่ไหนเย็นไปหมด ถ้าลงเป็นธรรมแล้ว ถ้าไม่มีธรรมไม่ได้จะจ่อหิมหิมพิมันไปไหนก็ตามเถอะ เพราะเรื่องใจมันเดือดมันร้อน ตายแล้วก็จมลงนรก

แล้วใครจะไปทำทนายพระพุทธรู้ว่านรกไม่มี ใครถ้าไม่ยอมจำนนทำทนายนะ ศาสดาองค์เอกทุกพระองค์ตรัสมารับรองเป็นเสียงเดียวกันหมด พระพุทธรู้เจ้าอุบัติมาในโลกนี้มีก็พระองค์ มีแต่ความรู้แจ้งแทงตลอดในธรรมทั้งหลายตามหลักความจริง มาสอนโลกตามหลักความจริงว่า บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลก นิพพานมี ตลอดเปรตผีประเภทต่าง ๆ ที่เสวยกรรมของตนอยู่ในที่ต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุนี้มี ท่านก็บอกอย่างเดียวกันนี้หมด ไม่มีพระพุทธรู้เจ้าพระองค์ใดมาสอนแหวกแนวกันว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี จึงเป็นธรรมที่ถูกต้องแม่นยำ

เมื่อทรงแสดงว่าสิ่งใดไม่ดี สิ่งนั้นเป็นบาป สิ่งนี้เป็นบุญ ให้ฟังเสียงท่าน เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าฝ่าฝืน ถ้าฝ่าฝืนแล้วความทุกข์ความลำบากพระพุทธรู้เจ้าจะไม่มากอบมาไกลเอาจากเรา รับเคราะห์รับกรรมกับเรานะ เรานั้นแหละผู้ต้องฝ่าฝืนนั้นแหละจะเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรม อย่างคนติดคุกติดตะราง พ่อแม่คนไหนที่อยากให้ลูกติดคุกติดตะรางมีน้อยมากนะ แต่เราไม่อยากปฏิเสธว่าพ่อแม่ไม่อยากให้ลูกไปฉกฉกขโมยนะ อยากให้ลูกฉกฉกขโมยแต่ไม่อยากให้ติดคุกนี้มีอยู่บ้างนะ เพราะพ่อแม่เป็นคนพาลมี สอนลูกมักจะสอนให้เป็นคนพาลเสมอ แต่พ่อแม่ผู้มีศีลมีธรรมทั้งหลายแล้วจะไม่สอนให้ลูกทำความชั่วซ้ำลามากอย่างนั้นเลย สอนให้ทำแต่ความดีงามทั้งนั้น

นี้ธรรมท่านก็สอนเพื่อความดีงามแก่พวกเราทั้งหลายซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ขอให้ไปประพฤติปฏิบัติ ทุกข์มีจนนั้นมีอยู่เต็มโลกเต็มสงสาร ทั้งคนชั่วคนดีความทุกข์มีด้วยกันทุกคนนั้นแหละ เราอย่าเข้าใจว่า เขาก็โง่อำพู่ฟ่า สมบัติเงินทองข้าวของหามาได้ด้วยการทุจริตไร้เดียงสาประเภทต่าง ๆ มาเต็มอยู่ในบ้านเรือนของเขา เขามีความสุข อย่าไปคิดนะ อันนี้คือเครื่องหลอกลวงของคนชั่วให้จมลงไปเรื่อย ๆ ด้วยความตะเกียกตะกายทำความชั่วไม่หยุดไม่ถอย นั้นแหละจะจมมากกว่าเขา

คนที่เป็นคนดีไม่หาฉกหาปล้นสะดม ถึงจะจนก็ตาม จนก็จนอยู่แต่ในเมืองมนุษย์ ไปเมืองผีไม่จน เมืองผีมันกลายเป็นเมืองเทพไปแล้ว คนมีบุญมีกุศลนี้กลายเป็นเมืองเทพ ไปทางเมืองเทพ แต่คนที่หุรหุราฟู่ฟ่าอิมหันาสำราญด้วยความทุจริตผิดโลกผิดสงสาร ผิดอรรถผิดธรรมแล้ว ตายแล้วจมทั้งนั้น อิมก็เหมือนหมูอิมอยู่บนเขียงนั้นแหละ มันนอนคอยเขียง มันไม่ได้มีวิเศษวิโสอะไรอ้อหมูตัวกินอิม ๆ แล้วคอยจะขึ้นเขียงเท่านั้น คนที่กินอิม ๆ ด้วยการรีดการโกศโคโกงซึ่งเป็นสมบัติของชาติบ้านเมือง ใครจะไม่รักสงวน ต้องรักสงวนด้วยกัน เอาสิ่งที่รักสงวนเขามาเป็นเนื้อเป็นหนังเป็นพุงของตัวเองแล้วมันก็เป็นหมูอยู่โดยดี

จะบอกว่ารกไม่มีก็ตาม ตอนที่มันเป็นหมูนี้มันก็ไม่ไปลงนรก นอกจากมันขึ้นเขียงเท่านั้น ไ้มนุษย์เราที่เป็นหมูไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมนี้ซิ พอตายลงไป

เมืองผีกับเมืองมนุษย์เอาธาตุชั้นของเราตัดสินกันทันที พอลมหายใจขาดชาติมนุษย์หมดแล้ว มีแต่ชาติเมืองผีจะเข้าสวมหัวใจบึงแล้วลงในนรก นั่นเรียกว่าเมืองผีไปแล้ว

เวลานี้เราเป็นมนุษย์ด้วยกันแล้วก็ยังเป็นชาติแห่งมนุษย์ อย่าให้ชาติแห่งเมืองผีมาสวมหัวใจมนุษย์ด้วยการทำความชั่วซ้ำลามาก จะจมไปทั้งเป็นนะ ให้พยายามระมัดระวังรักษาตั้งแต่บัดนี้ต่อไป แล้วที่หลวงตาฆ่าแล้วฆ่าเล่าคือยาเสพติด ขอให้ลูกหลานทั้งหลายฟังให้ถึงใจนะ หลวงตาสอนลูกหลานทั้งหลายสอนด้วยความถึงใจทุกอย่าง ด้วยความเมตตาล้วน ๆ หลวงตาไม่มีอะไร หลวงตาก็ไม่กิน สิ่งเหล่านี้ไม่เคยกินเลยแหละ หลวงตาก็ไม่เดือดร้อน ก็อย่างนี้แหละสบาย ๆ แต่ลูกหลานทั้งหลายไปทำความเสียหายอย่างนี้หลวงตาก็ร้อนใจ ทั้ง ๆ ที่เราไม่ได้ทำก็ร้อนใจแทน ครั้นเวลาได้รับความทุกข์ก็ลูกหลานจะทุกข์ เราก็อร้อนใจแทนเหมือนกันทุกข์แทน เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันอุทิศสำหรับพยายามตั้งอกตั้งใจ

หากว่าเคยเป็นมาแล้วให้รีบแก้ไขตัดแปลง ตั้งแต่เกิดมาพ่อแม่ไม่ได้เอายาพิษยาภัยเหล่านี้มากรอกปากเรา ทำไมมาอุทริเก่งกว่าพ่อกว่าแม่ เก่งกว่าครูกว่าอาจารย์เวลานี้ ใช้ไม่ได้เลย ตัดขาดสะบั้น เอ้า จะหิวอะไรหิวมันไม่ตายนะ มันหิวก็เข้าไปในครัวเสียไม่กินยาเสพติด สุดท้ายมันก็หยุดได้ขอให้ใจเด็ดเถอะนะ ถ้าใจอ่อนไปทางความชั่ว อ่อนลงไปยิ่งปากเปียกแล้วแหลกเหลวไปหมดเลย ถ้าเข้มแข็งในทางความดี เข้มแข็งเท่าไรยิ่งดี ๆ ขอให้ลูกหลานทั้งหลายจำเอาไว้ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ก่อน ขอความสวัสดีจงมีแก่ลูกแก่หลานทั้งหลายโดยทั่วถึงกันเทอญ

(คณะนักเรียน ร.ร.วิวัฒน์พลเมืองฯ ได้รวบรวมเงินบริจาคเพื่อถวายหลวงตาจำนวน ๕,๔๙๐ บาทครับ) เออ อันนี้ธรรมดาเราก็มิอยากบรกวอนนะ แต่คิดถึงหัวใจที่บริจาคมานี้ หัวใจจะเป็นผู้รับบุญกุศลในธรรมอันเลิศทั้งหลายนี้ สำหรับผู้บริจาคจะไหลเข้าไปนั้น หลวงตาก็เลยพลอยดีใจด้วย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้บุญกุศลนี้เข้าสู่ใจ จะชุ่มเย็นไปเป็นเวลานาน ๆ จึงไม่บรกวอน ถ้าธรรมดา โอ๊ย ไม่เอา จะว่าอย่างนี้นะ ไม่อยากบรกวอนลูกหลาน แต่เมื่อคิดถึงทางด้านจิตใจซึ่งเรียกร้องหาความช่วยเหลือจากศีลจากธรรมอยู่เสมอแล้ว หลวงตาก็พอใจ ได้เท่าไรก็พอใจเท่านั้นแหละนะ จึงขออนุโมทนาสาธุการกับบรรดาลูกหลานทั้งหลายโดยทั่วกันนะ เอาละ ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com